

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/15/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4423201449
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Šaligová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4423201449.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Šaligovej a sudkýň JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Renáty Pátrovičovej v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX, XXX XX C., zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária V4 JURISTIC group, s.r.o., so sídlom Furdekova 16, 851 04 Bratislava, IČO: 50 192 205 proti žalovaným: 1) D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX, XXX XX C., t. č. ÚVTOS Želiezovce, Veľký Dvor č. 12, 937 01 Želiezovce, 2) KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, 3) Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bajkalská 19B, 826 58 Bratislava, IČO: 36 062 235, zastúpená KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie sumy 24.788,40 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 18C/38/2023-175 zo dňa 25.09.2024 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch III., IV., VI., VII. **p o t v r d z u j e .**

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Žalovaným 2/, 3/ priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného 1/ zaplatiť žalobcovi sumu 24.788,40 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu v časti o zaplatenie úroku z omeškania zo žalovanej sumy voči žalovanému 1/ zamietol, a žalobcovi priznal voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Žalobu voči žalovaným 2/ a 3/ zamietol a priznal im voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Svoje rozhodnutie odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 100 ods. 1, § 101, § 106 ods. 1, 2, § 415, § 420 ods. 1, § 444, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 2 ods. 1, § 3 ods. 1, 2, § 5 ods. 1, § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, § 4 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, 2, § 24 ods. 2, 3, 9 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon o povinnom zmluvnom poistení“). Výrok o trovách konania súd odôvodnil podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca utrpel škodu na zdraví pri dopravnej nehode dňa 07.03.2020 spôsobenej žalovaným 1/, ktorý bol za skutok kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, prečin neposkytnutia pomoci podľa § 178 Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, právoplatne odsúdený v trestnom konaní vedenom na

Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 4T/34/2022. Z uvedeného dôvodu vodič zodpovedá za škodu spôsobenú žalobcovi.

3. K žalovanej 2/ namietanej pasívnej vecnej legitímácie uviedol, že napriek tomu, že vozidlo, ktoré spôsobilo dopravnú nehodu (Ford Fiesta s EČV: F.) nemalo v čase dopravnej nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, zodpovedá žalovaná 2/ ako likvidačný zástupca. Poukázal na Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES zo dňa 16.09.2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, konkrétne na článok 20 ako aj ustanovenia § 11 odsek 9, § 15a, § 24a odsek 1 písmeno b) zákona č. 381/2001 Z. z. o PZP. Uvedený zákon ukladá likvidačnému zástupcovi, ktorým bezpochyby je žalovaná 2), povinnosť uspokojovať nároky poškodeného, keďže likvidačný zástupca vybavuje škodové udalosti v mene poisťovateľa a na jeho účet.

4. Pasívna vecná legitímácia žalovanej 3/ bola daná z dôvodu, že motorové vozidlo žalovaného 1), ktoré spôsobilo dopravnú nehodu, nebolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistené a žalovaná 3/ poskytla z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

5. Vychádzajúc zo skutkových okolností obsiahnutých v spise, zaviazal súd žalovaného 1/, ktorý nenamietal voči nároku uplatnenému žalobcom, k zaplateniu náhrady za bolesť v sume 24.788,40 eura, pričom vychádzal z lekárskeho posudku o bolestnom zo dňa 24.05.2020 znalca z odboru úrazová chirurgia, MUDr. Slavomíra Kovalčíka, ktorý určil bolestné u žalobcu celkovým počtom bodov 1135 a hodnotu bodu 21,84 eura. V časti o zaplatenie úroku z omeškania zo žalovanej sumy voči žalovanému 1) žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca v žalobnom petite a ani pri upresnení žalobného petitu predtým, ako súd pripustil zmenu žalobného návrhu uznesením č. k. 18C/38/2023-142 nespresnil a nešpecifikoval presne dátum, od ktorého žiada priznať úrok z omeškania, neuviedol v akej výške si ho uplatňuje a vôbec ho žiadnym spôsobom nezdôvodnil, preto súd v tejto časti žalobu žalobcu zamietol. Žalobcovi priznal voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov konania.

6. Pri vysporiadaní sa s námietkou premlčania vznesenou žalovanými 2/, 3/ poukázal na ustálenie zdravotného stavu žalobcu ku dňu 19.03.2020, kedy začala plynúť dvojročná subjektívna premlčacia doba žalobcovi na uplatnenie nároku titulom bolestného, a táto mu uplynula dňa 19.03.2022, pričom žaloba bola podaná na súd dňa 11.04.2023. S poukazom na túto skutočnosť vyhodnotil súd vznesenú námietku premlčania žalovanej 2/ ako dôvodnú. Uviedol, že v danom prípade nie je možné aplikovať ustanovenie § 112 Občianskeho zákonníka, ktorý upravuje spočívanie premlčania, a to z dôvodu, že žalobca si v trestnom konaní pred vyšetrovateľom neuplatnil nárok na náhradu škody voči žalovanej 2/, resp. si ho uplatnil len všeobecne titulom bolestného podľa lekárskeho posudku vo výške 1135 bodov a v sume 24.788,40 eura. Keďže žalobca si prostredníctvom jeho splnomocneného zástupcu v rámci výsluchu pred vyšetrovateľom neuplatnil nárok na náhradu škody riadnym a účinným spôsobom voči žalovanej 2/, jeho nárok sa stal premlčaným dňa 19.03.2022.

7. Ďalej uviedol, že žalobca si nevyložil správne ustanovenie § 104 Občianskeho zákonníka, ktoré sa vzťahuje na poistné plnenie, ale nie na náhradu škody titulom bolestného. Pri náhrade škody titulom bolestného je potrebné vychádzať pri skúmaní dôvodnosti vznesenej námietky premlčania iba z ustanovenia § 106 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. V prípade nároku za odškodnenie za bolesť sa žalobca dozvedel o škode v čase, kedy sa mu zdravotný stav ustálil a bolo možné objektívne vykonať bodové ohodnotenie bolesti a od momentu, kedy nadobudol vedomosť aj o osobe zodpovednej za vznik škody, začala bežať subjektívna premlčacia doba na uplatnenie nároku.

8. Rovnako súd vyhodnotil ako dôvodnú aj námietku premlčania vznesenú žalovanou 3/. Poukázal na to, že žalobca si prostredníctvom splnomocneného zástupcu v rámci výsluchu pred vyšetrovateľom dňa 31.12.2021 riadnym a účinným spôsobom neuplatnil nárok na náhradu škody titulom bolestného voči žalovanej 3/. S poukazom na túto skutočnosť nemohla premlčacia doba voči žalovanej 3/ spočívať podľa § 112 Občianskeho zákonníka. Žalovaná 3/ sa stala stranou sporu až právoplatnosťou uznesenia č. k. 18C/38/2023-83 zo dňa 22.08.2023.

9. Žalobu voči žalovaným 2/ a 3/ súd z dôvodu premlčania nároku zamietol a úspešným žalovaným priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

10. Proti tomuto rozsudku podal voči výrokom II., III., IV., VI. a VII. odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nevykonanie navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. d), e), f), h) CSP). Uviedol, že je potrebné rozlišovať ako v prejednávanej veci, tak aj vo všeobecnosti v kontexte povinného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, medzi dvoma odlišnými právnymi inštitútmi. Na jednej strane stojí občianskoprávna zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, na druhej strane stojí pokrytie tejto zodpovednosti povinným poistením, respektíve náhradným poistným plnením. Tieto dva právne inštitúty sú síce úzko spojené, ale zároveň sú upravené v práve únie odlišným spôsobom a v odlišnom rozsahu. Zatiaľ čo povinnosť poistného krytia je zabezpečená a definovaná právnou úpravou únie, odškodnenie sa spravuje zásadne vnútroštátnym právom. Členské štáty sú povinné zabezpečiť, aby zodpovednosť za škodu uplatniteľná podľa ich vnútroštátneho práva, bola krytá poistením v súlade s ustanoveniami uvedených smerníc. Pokiaľ ide o úročenie oneskoreného vyplateného poistného, po prekročení lehoty troch mesiacov dochádza k automatickému úročeniu, pričom úroky sa priamo stávajú súčasťou istiny. Poukázal na dôvodovú správu k zákonu o povinnom zmluvnom poistení, podľa ktorej bolo cieľom zákonodarcu, aby sa škoda spôsobená pri prevádzke motorového vozidla vyplácala z poistného plnenia, a preto sa na poistné plnenie vzťahuje premlčacia doba podľa § 104 Občianskeho zákonníka, avšak súd aplikoval kratšiu dobu, pričom je v záujme spoločnosti, aby poškodený bol odškodňovaný z poistného plnenia. Vytkol súdu, že sa nevyjadril k tomu, či „samotné nárokovanie voči likvidačnému zástupcovi nespôsobilo prerušenie plynutia premlčacej doby voči žalovanej 2/“.

11. Žalovaný 1/ sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

12. Žalovaná 2/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch III. a VI. ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že jej nie je celkom zrejmé, čo sa žalobca usiloval preukázať odkazom na smernicu príslušných orgánov Európskej únie, jeho argumentácia je zmätocná a neurčitá. Samotná skutočnosť, že podľa vnútroštátnej právnej úpravy sa v prípade nárokov na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla aplikuje dvojročná premlčacia doba podľa § 106 Občianskeho zákonníka, žiadnym spôsobom nespôsobuje rozpor s právom Európskej únie. Napokon aj žalobca v tejto súvislosti v jeho odvolaní uviedol že „podľa súčasného práva Únie členské štáty môžu ľubovoľne upraviť režim zodpovednosti za škodu, uplatniteľný na poistné prípady vyplývajúce z prevádzky motorových vozidiel.“ Poukaz žalobcu na príslušné právo Európskej únie preto považuje za irelevantné a bezpredmetné, v danom prípade žiadnym spôsobom nesúvisiace s právnym posúdením či vyhodnotením dôkazov v otázke premlčania zo strany súdu. Súd v bode 20. odôvodnenia rozsudku správne uviedol, že na premlčanie nároku na náhradu škody vrátane inej ujmy proti poisťovateľovi, platí rovnaká právna úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu vrátane inej ujmy spôsobila. Zákonná poznámka k ustanoveniu § 15 ods. 3 zákona o PZP výslovne odkazuje na § 106 Občianskeho zákonníka. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/2/2021, sp. zn. 4Obdo/9/2021 a Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/113/2021. Súd správne ustálil, že žalobcovi začala plynúť dvojročná subjektívna premlčacia doba dňa 19.03.2020, kedy došlo k ustáleniu zdravotného stavu žalobcu, pričom táto uplynula dňa 19.03.2022. Aj keby bola bývala premlčacia doba trojročná, tak žaloba by aj tak nebola podaná včas, pretože bola doručená na súd až dňa 11.04.2023. V danom prípade nebolo možné aplikovať ani ustanovenie § 112 Občianskeho zákonníka upravujúce spočívanie premlčania, pretože žalobca si prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu v rámci výsluchu pred vyšetrovateľom riadnym a účinným spôsobom voči nej neuplatnil daný nárok na náhradu škody z titulu bolestného. Súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil, keď dospel k záveru, že nárok žalobcu na náhradu za bolesť sa voči nej premlčal dňa 19.03.2022. Zo samotného § 112 Občianskeho zákonníka a ani zo žiadneho iného ustanovenia Občianskeho zákonníka či zákona o PZP nevyplýva, že samotné nárokovanie voči likvidačnému zástupcovi má spôsobovať prerušenie plynutia premlčacej doby. Súd nemusí dať odpoveď na všetky námietky alebo argumenty sporovej strany; musí dať odpoveď len na tie námietky alebo argumenty sporových strán, ktoré sú podstatné z hľadiska rozhodnutia vo veci samej.

13. Žalovaná 3/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch IV. a VII. ako vecne správny potvrdiť. Uviedla totožné argumenty ako žalovaná 2/ a navyše zdôraznila, že

stranou sporu sa stala až 20.09.2023, kedy nadobudlo uznesenie č. k. 18C/38/2023-83 právoplatnosť. Aj v prípade, že by bola premlčacia doba trojročná, nárok na náhradu škody z titulu bolestného bol žalobcom voči nej uplatnený na súde až dňa 20.09.2023, teda po uplynutí premlčacej doby.

14. Žalobca vo vzťahu k vyjadreniu žalovaných uviedol, že likvidační zástupcovia sú zodpovední za vybavenie a likvidovanie nárokov vzniknutých následkom nehody v prípadoch uvedených v článku 1 smernice. Odcitoval ustanovenia smernice č. 2000/26/ES a 2003/103/ES o povinnosti členských štátov vo vzťahu k náhrade škody. Uviedol, že neexistuje rozsudok súdneho dvora týkajúci sa otázky premlčacej doby, ktorý by stanovil, že sa právo na náhradu nemajetkovej ujmy - škody premlčuje v kratšej dobe, než je uvedené v ustanovení § 104 Občianskeho zákonníka, a teda, že sa právo z nároku na poistné plnenie titulom nemajetkovej ujmy - škody zo zodpovednosti za škodu pri prevádzke motorových vozidiel premlčuje a zároveň, že vnútroštátne právo upravuje pasívnu vecnú legitímáciu likvidačného zástupcu. Podľa neho existuje opodstatnený dôvod uvažovať o položení prejudiciálnej otázky, že „ak likvidačný zástupca nesie právo zastúpiť poisťovateľa pri odškodňovaní obetí a poškodených pri dopravných nehodách a škodových udalostiach, aká sankcia ho čaká pri odmietnutí poskytnúť plnenie oprávneným.“ Ak vznikne spor medzi Slovenskou kanceláriou poisťovateľov a poisťovateľom o tom, kto má poškodenému plniť, poistné plnenie, je povinná plnenie poskytnúť Slovenská kancelária poisťovateľov. Škoda spôsobená pri prevádzke motorového vozidla sa má vyplácať z poistného plnenia, a preto považuje postup súdu za nespravodlivý, keďže na poistné plnenie sa vzťahuje premlčacia doba podľa ustanovenia § 104 Občianskeho zákonníka, pričom súd na prejednávajúcu vec aplikoval kratšiu premlčaciu dobu. Súd sa zároveň nevyjadril, či samotné nárokovanie voči likvidačnému zástupcovi nespôsobilo prerušenie plynutia premlčacej doby voči žalovanej 2/. Podľa neho je možné uvažovať o položení prejudiciálnej otázky SD EÚ, či je nositeľom hmotnoprávnej zodpovednosti za neposkytnutie plnenia poškodenému, aj likvidačný zástupca.

15. Vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu obe žalované 2/, 3/ uviedli, že žalobca opätovne poukazuje na právo Európskej únie, uvádza že vidí dôvod uvažovať o položení prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie, avšak ním uvádzané argumenty žiadnym spôsobom nesúvisia s tým, že súd žalobu voči nim zamietol z dôvodu premlčania nároku. Z jeho vyjadrenia nie je celkom zrejmé, čoho by sa mala prejudiciálna otázka týkať. Právna úprava premlčania obsiahnutá v § 15 ods. 3 zákona o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, a na ňu nadväzujúca dĺžka premlčacej doby upravená v § 106 Občianskeho zákonníka, nie je žiadnym spôsobom v rozpore s právom Európskej únie. Pokiaľ ide o argumentáciu žalobcu, že prejudiciálna otázka by sa mala týkať toho, aká sankcia čaká likvidačného zástupcu pri odmietnutí poskytnutia poistného plnenia oprávneným, tak táto otázka vôbec nesúvisí s tým, že súd žalobu zamietol z dôvodu premlčania žalobcom uplatňovaného nároku. Počas konania pred súdom prvej inštancie v zásade ani neexistovali žiadne pochybnosti týkajúce sa interpretácie práva Európskej únie a žalobca začal na toto právo poukazovať až v jeho odvolaní, pričom položení prejudiciálnej otázky navrhol až v odvolacej republike. Celú argumentáciu týkajúcu sa práva Európskej únie ako aj požiadavku žalobcu na predloženie prejudiciálnej otázky považujú za účelovú.

16. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 177 ods. 2 písm. c), § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je vo výrokoch III., IV., VI., VII. vecne správny. Preto tento rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny v uvedených výrokoch potvrdil. V napadnutej easti týkajúcej sa výroku II. podľa § 389 ods. 1 písm. b) a § 391 ods. 1 CSP rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo vyhovujúcej easti obsiahnutej vo výroku I. a vo výroku V. o trovách konania vo vzťahu k žalovanému 1/ (§ 367 ods. 1 CSP) nadobudol rozsudok pre absenciu odvolania právoplatnosť.

17. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou podanou na súd do dňa 13.04.2023 domáhal zaplata náhrady škody pozostávajúcej z bolestného, vzniknutej pri dopravnej nehode do dňa 07.03.2020, spôsobenej žalovaným 1/, ktorý bol za skutok kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví, prečin neposkytnutia pomoci a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, právoplatne odsúdený. Výrok I. odvolaním napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie zaviazal na plnenie žalovaného 1/ ako vodiča, ktorý bol zároveň aj prevádzkateľom vozidla a spôsobil dopravnú nehodu, nadobudol právoplatnosť. Žalobca odvolaním napadol zamietajúci výrok II., ktorým súd zamietol žalobu v easti

úrokov z omeškania z dôvodu, že žalobca nešpecifikoval, v akej výške a od kedy si úroky uplatňuje, a tiež svoj nárok nijako nezodôvodnil.

18. Postup súdu prvej inštancie vo vzťahu k výroku II. nepovažoval odvolací súd za správny a súladný s ustanoveniami Civilného sporového poriadku. Postup odstraňovania väd podania vo veci samej je obsiahnutý v ustanovení § 129 CSP. V prípade, že z podania nie je zrejmé, o čo sa týka a o čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, je súd povinný ex officio vyzvať podávateľa na odstránenie väd podania. V danom prípade žalobca požadoval zaplatenie sumy 24.788,40 eura spolu s úrokom z omeškania titulom bolestného, pričom presne neuviedol, v akej výške a od kedy úrok z omeškania požaduje. Rovnako tak chýbali skutkové tvrdenia žalobcu k tejto časti uplatňovaného nároku. Súd prvej inštancie však žalobcu nevyzval, aby špecifikoval petíciu žaloby tak, aby bol urečtený zrozumiteľný a vykonateľný a žalobu zamietol. Uvedený procesný postup súdu však nie je správny. Súd mal žalobcu vyzvať na špecifikáciu petície žaloby a zároveň ho poučiť o možnosti odmietnutia podania v prípade nedoplnenia týchto náležitostí (§ 129 ods. 2 CSP). V prípade neodstránenia väd mal podanie v časti zaplatenia úroku z omeškania odmietnuť. Z dôvodu, že súd svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom súd bude postupovať tak, ako je vyššie uvedené.

19. Hlavná námietka žalobcu smerovala voči posúdeniu plynutia premĺčacej doby, ktorá mala byť podľa § 104 Občianskeho zákonníka štvorročná, keďže úmyslom zákonodarcu bolo, aby sa škoda spôsobená pri prevádzke motorového vozidla vyplácala z poisťného plnenia. S námietkou premĺčania vznesenou žalovanými 2/ a 3/ v konaní sa súd prvej inštancie podrobne vysporiadal v bodoch 33. až 37. odôvodnenia rozsudku. Dôsledne sa zaoberal okamihom, kedy došlo k ustáleniu zdravotného stavu poškodeného, odôvodnil, že nebolo možné aplikovať ustanovenie § 112 Občianskeho zákonníka, keďže žalobca si náhradu škody voči žalovaným 2/ a 3/ v trestnom konaní neuplatnil. Konštatoval, že aj keby bola premĺčacia doba trojročná, nárok žalobcu je voči žalovaným 2/ a 3/ rovnako premĺčaný.

20. S názorom súdu prvej inštancie o potrebe aplikácie dvojročnej premĺčacej doby podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka v prípade nároku na náhradu škody (v prejednávanej veci bolestného), sa odvolací súd plne stotožnil. Subjektívna premĺčacia doba pri náhrade za bolesť (§ 444 OZ) začína plynúť od okamihu, keď sa poškodený dozvie o škode, čo je okamih, keď bolo možné objektívne vykonať bodové ohodnotenie bolesti. K tomuto však musí v prípade uplatnenia náhrady škody pristúpiť aj vedomosť poškodeného o tom, kto za škodu zodpovedá. Tento časový moment je dôležitý z hľadiska premĺčania nároku na náhradu škody, keďže podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka platí dvojročná subjektívna premĺčacia doba, ktorá sa počítá od momentu, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Na premĺčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi pri povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla platí rovnaká úprava ako na premĺčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila (§ 15 ods. 3 zákona o povinnom zmluvnom poistení). Pri tomto ustanovení priamo zákon odkazuje v poznámke na § 106 Občianskeho zákonníka, teda na dvojročnú premĺčaciu dobu. Preto tvrdenie žalobcu o potrebe aplikácie § 104 Občianskeho zákonníka nemôže obstáť. Aj z rozhodovacej praxe súdov vyplýva, že na náhradu škody vzniknutej z dopravných nehôd bežne aplikujú dvojročnú premĺčaciu dobu.

21. Odvolací súd nevidel žiadny dôvod na to, aby sa súd prvej inštancie vyjadroval k tomu, či uplatnenie si nároku voči likvidačnému zástupcovi nespôsobilo prerušenie plynutia premĺčacej doby voči žalovanej 2/. Žalobca bližšie nevysvetlil, prečo mal súd takúto otázku zodpovedať a ako by jej zodpovedanie ovplyvnilo jednoznačný záver prvoinštančného súdu o premĺčaní nároku žalobcu voči žalovaným 2/ a 3/. Súd nemusí odpovedať na každú jednotlivú otázku strany sporu, ale len na tie, ktoré sú pre vec podstatné, ktoré súvisia s predmetom súdnej ochrany a dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Uvedená námietka sa navyše javí odvolaciemu súdu ako nelogická a nie je mu vôbec jasné, čo ňou žalobca v podanom odvolaní sledoval.

22. So záverom súdu prvej inštancie o danosti pasívnej vecnej legitímácie žalovanej 2/ sa odvolací súd nestotožnil. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. uhrádza náhradu škody vrátane inej ujmy poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody vrátane

inej ujmy priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Podľa § 24 ods. 2 písm. b) zákona o povinnom zmluvnom poistení poskytuje kancelária z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti. Poškodený má právo uplatniť nárok na náhradu škody podľa odseku 2 proti kancelárii za rovnakých podmienok, za akých by mohol uplatniť nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi podľa tohto zákona (§ 24 ods. 3).

23. Z vyššie uvedeného znenia zákona vyplýva, že pokiaľ škodca spôsobil škodu prevádzkou motorového vozidla a nemal uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, musí si poškodený uplatniť nárok na náhradu škody proti kancelárii a nie poisťovateľovi. Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu vrátane inej ujmy spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve. Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho hradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody. Pokiaľ škodca poistený nie je a spôsobí škodu prevádzkou motorového vozidla, nároky poškodeného uhrádza Slovenská kancelária poisťovateľov. Keďže v čase dopravnej nehody nemalo vozidlo, ktoré spôsobilo dopravnú nehodu, uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, nemôže byť žalovaná 2/ ani pasívne vecne legitimovaná v spore, a preto je správne nárok voči nej zamietnuť, avšak nie z dôvodu premlčania nároku, ale z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitimácie.

24. Žalovaná 2/ nie je ani likvidačným zástupcom, ako mylne súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol. Podľa § 15a ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení je poisťovateľ povinný v každom členskom štáte, okrem členského štátu, v ktorom mu bolo udelené povolenie na vykonávanie poisťovacej činnosti, určiť svojho likvidačného zástupcu. Likvidačným zástupcom môže byť fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá musí mať trvalý pobyt alebo sídlo v členskom štáte, v ktorom vykonáva činnosť. Podľa § 15a ods. 2 zákona o povinnom zmluvnom poistení likvidačný zástupca vybavuje škodové udalosti v mene poisťovateľa a na jeho účet; likvidačný zástupca je oprávnený vykonávať túto činnosť pre jedného poisťovateľa alebo viacerých poisťovateľov; vykonávanie činnosti likvidačného zástupcu nie je zriadením pobočky poisťovateľa. Likvidačný zástupca je určený na vybavovanie škôd spôsobených vozidlami poistenými v inom členskom štáte EÚ. Je to subjekt (osoba alebo firma), ktorý zastupuje poisťovateľa škodcu v inom štáte a vybavuje škodové udalosti v jeho mene. Jeho úlohou je zhromažďovať informácie o nárokoch poškodeného, vyšetrovať ich a konať v mene poisťovateľa, aby uspokojil nároky poškodeného. Žalovaná 2/ však nebola takýmto subjektom, keďže dopravná nehoda bola spôsobená na území Slovenskej republiky vozidlom, ktorého prevádzkovateľ bol žalovaný 1/, ktorý nemal svoje vozidlo povinne zmluvne poistené.

25. Žalobca ďalej uviedol, že by bolo vhodné uvažovať o položení nasledujúcich prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru EÚ: „ak likvidačný zástupca nesie právo zastúpiť poisťovateľa pri odškodňovaní obetí a poškodených pri dopravných nehodách a škodových udalostiach, aká sankcia ho čaká pri odmietnutí poskytnúť plnenie oprávneným“, „či je nositeľom hmotnoprávnej zodpovednosti za neposkytnutie plnenia poškodenému, aj likvidačný zástupca“.

26. Na Súdny dvor EÚ sa spravidla vnútroštátne súdy obrátia vtedy, ak v konkrétnom konaní vznikne otázka výkladu či hraníc aplikácie únieho práva a vyriešenie tejto otázky je spôsobilé podstatným spôsobom ovplyvniť rozhodnutie vo veci samej. Ide o tzv. konanie o predbežnej otázke (prejudiciálne konanie). Zodpovedanie ani jednej z vyššie uvedených otázok by nijako neovplyvnil záver súdu o premlčaní nároku žalobcu, keďže žalobca podal žalobu po uplynutí premlčacej doby, pričom žalovaný 2/ nebol ani pasívne vecne legitimovaný, keďže vodič motorového vozidla nemal uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Odvolací súd preto nevidel žiadny dôvod prerušiť konanie a obrátiť sa na Súdny dvor EÚ.

27. S ohľadom na všetko vyššie uvedené dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu smerujúce voči žalovaným 2/ a 3/ je neopodstatnené a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny vo výrokoch III., IV., VI., VII. podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. V odvolacom konaní boli úspešné žalované 2/, 3/, a z tohto dôvodu im patrí aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania v súlade s § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP. O výške týchto trov v zmysle § 252 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).